

בס"ד ט' אדר ב' ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 17:27
 צאת השבת - 18:18
 רבנו תם - 19:00
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1099
 @ **שבת זכור** - מוציאין ב' ספרים.
 @ ביום רביעי יג' אדר ב', "תענית אסתר" (סיום הצום 18:05).
 @ ביום חמישי יד' אדר ב', "פורים דפרזין".
 @ ביום שישי טו' אדר ב', "שושן פורים".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"דון. "וואמר שמואל"
 (שמואל א' טו')
 "משכנס אדר
 מרבין בשמחה"

פרשת ויקרא ש"ב זכור

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לפת ארצות
 לארגון "אברהם יגל"

מענייני הפרשה:

☹️ **"דבר אל בני ישראל לאמור נפש כי תחטא"**
 עשרה דברים משמשין את הנפש (עיקר חיותו של האדם) כפי שמובא במדרש.
הוושט - למזון. **הקנה** - לקול. **הכבד** - לחמה.
הריאה - לשתייה. **ההמסס** - לטחון. **והטחול** - לשחוק.
הקיבה - לשינה. **המרה** - לקנאה. **הכליות** - מחשבות.
הלב - גומר (המחשבה במעשה) **והנפש** למעלה מכולם.
 אמר הקדוש ברוך הוא אני עשיתיך חשובה מכולן ואת יוצאת וגוזלת וחומסת וחוטאת!! הלא הוא דכתב:
 "נפש" כי תחטא.

☞ הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
 ☞ פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.
 ☹️ **"ויקרא אל משה"**
 כתוב באלף זעירא. הכלי יקר מביא בשם המדרש, למה מתחילין התינוקות ללמוד פרשת ויקרא? מפני שחומש ויקרא מדבר מענייני הקרבנות, ומה הקרבנות טהורים, כן תינוקות של בית רבן טהורים. וזהו הרמז אל"ף קטנה, לרמז שהקטנים יתחילו כאן את לימודם.

☹️ **מילתא דבדיחותא לפורים**
 ☺️ **דיאטה של המן** - ניתן לעשות היום דיאטה בקלות על ידי נתינת **טבעת** בקיבה, ועל ידי זה מוריד הרבה ממשקלו. יש ליישב קושיא חזקה במגילת אסתר, כי מתחילה נאמר שם: **"וימלא המן"** - משמע שהיה שמן, ואילו אחר כך כתוב: **"איש צד** ואיב המן הרע הזה" - משמע שהיה רזה. ועל פי האמור, יש ליישב בפשוטות, דכאן קודם נתינת הטבעת, כאן לאחר נתינת הטבעת.

☹️ **"ויקרא אל משה"**
 אומר רש"י **לשון חיבה** לשון שמלאכי השרת משתמשין בו שנאמר "וקרא זה אל זה ואמר..."
 ☹️ **"וככל קרבן מנחתך במולח המלח"**
 ידוע שהשולחן דומה למזבח והאוכל כמו קרבנות וידוע שצריכים להגיד חידושים כדי שלא יהיה זבחי מתים והנה במל"ח ר"ת בשולחן מצווה לומר חידושים ואם הוא לא יודע לחדש אז טוב לשמוע **תמל"ח** ר"ת מצווה לשמוע חידושי תורה.
 ☹️ **"לאשמה בה"**

☹️ **"הכסף נתון לך"**
 ☺️ **הכסף** בגימטריא 165, **העץ** גם בגימטריא 165, אחשוורוש רמז להמן שהכסף נתון לך, שבסוף הוא יתלה על העץ.
 ☺️ **למה הבול של המן תמיד נופל מהמעטפה?**
 כי שמים את הרוק על הפרצוף שלו!
 ☺️ **למה לושתי המלכה קראו יושתי?**
 כי היא היתה פותחת את ארון ואומרת "את זה לבשתי... ולבשתי... ולבשתי... ולבשתי..."
 ☺️ **למה תלו את המן דווקא על העץ?**
 כי בתו שפכה עליו מי ביבין והוא היה צריך להתייבש.

☹️ **"לאשמה ב"ה ר"ת"** **"לקל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי"** כי כן אמרו חז"ל כל השומר שבת כהלכתו מוחלים לו על כל עוונותיו ושבת היא הכפרה כמו כל הקרבנות לכן נרמז בסוף שעכשיו שאין קרבנות השבת מכפרת עלינו.
 ☹️ **"אדם כי יקריב מכם קרבן לה"**

פינת הניבים והפתגמים
"כל העוסק בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום". (חגיגה יב).
 שמתוך שלומד בלילה בצינעא ואין בני אדם רואים אותו ולא יודעים למעלתו ולרום ערכו על-כן רוצה הקב"ה לפרסמו לשבח.
בדרך הלצה: בימינו, העוסק בתורה בלילה, לא רק חוט אחד משוך עליו ביום, אלא שמיכה שלימה עם הרבה חוטים משוך עליו כל היום.

☹️ **"אדם כי יקריב מכם קרבן לה"**
 כתוב בספרים הקדושים, שיש כאן רמז לאדם שרוצה להתקרב לעבודת השי"ת, שצריך לבטל את כל עצמותו, להיות נכנע להשי"ת לגמרי, ולבטל את ה"אני" שלו. וזה הכוונה, אדם כי יקריב "מכם", דהיינו שהוא מוכן להקריב את ה"מכם" את עצמותו, הוא ראוי להיות קרבן לה.
 ☹️ **"וסמך את ידו על ראש העולה"**
 כתב הבעל הטורים: בפקר כתוב וסמך ידו מפני שצריך לסמוך בכל כוחו מכיון שבקר הם חזקים, אבל בצאן שהם חלשים צריך לסמוך ברפיון, לכן כתוב וסמך את ידו.

הסירו מפתול מדרך עמי! העלון טעון גניבה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות פורים וקריאת המגילה

א. הכל חייבים בקריאתה של המגילה, אנשים, נשים וגרים. ולכן הנשים שאינן יכולות לבוא לבית הכנסת לשמוע מקרא מגילה מהש"י, או שאינן יכולות לשמוע קריאתה היטב מפי הקורא, מפני הפרעות שבבהכ"נ במקום שמכים המן וכיו"ב, חייבות לשמוע קריאתה היטב מפי אדם הבקי בקריאתה.

ב. קטנים שלא הגיעו לחינוך אין להביאם לבית הכנסת, שהם רק מבלבלים את השומעים החייבים בקריאתה. והמביאים לבית הכנסת, חטא רבים נשא. ולכן על כל גבאי בתי הכנסת לעמוד על המשמר להשיגה בעין פקוחה שלא יפריעו הקטנים בהכאות המן ברעשנים ובאקדחי פורים, ופיצוצים אחרים (קפצונים), הגורמים להפרעות הסדר בבית מקדש מעט, וגרימת מניעת שמיעת מקרא מגילה כהלכה לאנשים המחוייבים בה.

ג. על הש"י לעורר את הקהל לכוון לצאת ידי חובת מקרא מגילה, וגם הוא יכוון להוציאם ידי חובה, **שמצוות צריכות כוונה**.

ד. בליל פורים נכנסים לבית הכנסת בבגדי יום טוב, ואומרים מזמור "על איילת השחר" לפני תפילת ערבית, שהוא מעניין היום, ובתפילת ערבית יאמרו "ועל הניסים" אף על פי שעדיין לא קראו המגילה.

ה. צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה לכל ידלג אף תיבה אחת ממנה, כי רבו הפוסקים הסוברים שאם חיסר אפילו תיבה אחת מהמגילה לא יצא ידי חובתו. ועל כן ישתדל הקורא לבטא היטב כל מילה כדי שכל הציבור ישמעו ויצאו ידי חובת מקרא מגילה. ובמקום שילדים מרעישים באמירת המן וכדומה, על הש"י להמתין עד שיעבור הרעש, ולחזור התיבה ההיא כדי להוציא מי שלא שמע התיבה כראוי.

ו. אסור לדבר בעת קריאת המגילה עד לאחר הברכה האחרונה. ואם עבר השומע את הקריאה ודיבר דברים אחרים בעוד שהקורא ממשיך בקריאתו, לא יצא, וצריך לחזור ולקרוא מאותו פסוק והלאה. ויכול לומר כמה תיבות שהחסיר, מהחומש כשאין בידו מגילה כשרה.

ז. השומע מקרא מגילה ברדיו אינו יוצא ידי חובתו, אפילו כששומע על ידי שידור חי. השומע ברכות המגילה ברדיו אינו עונה אמן, אבל אם שומע הברכות בשידור חי, עונה אמן.

ח. מצווה לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון, שבסך הכל חייב לכל הפחות שתי מתנות לשני אביונים. ויוצאים ידי חובה בין בנתינת מעות, בין בתבשיל, או דבר מאכל אחר. ומן הדין די בנתינת פרוטה אחת לכל אביון. וירא שמים יתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, והנה שכרו אתו ופעולתו לפניו.

ט. מצוה להרבות בסעודת פורים. ויוצאים ידי חובה בסעודה אחת. ומן הדין אין סעודת פורים צריכה פת, אולם נכון לחוש לכתחילה לדעת הפוסקים הסוברים שצריכה פת.

י. מה שנוהגים להתחפש וללבוש פרצופים ומסכות בפורים, אין כל איסור בדבר, אולם **אסור באיסור מוחלט לאיש ללבוש שמלת אישה, וכן לא תלבש אישה בגדי איש, גם ביום פורים**.

מכל מלמד השכלתי

כל המצוות ומצוות במילה 'מגילה'

המילה "מגילה" יש בה משהו מיוחד, אותיותיה מרכיבות את כל מצוות הפורים.

מגילה - החובה לקרות המגילה בלילה וביום.

לגימה - "חייב איניש לבשומי בפוריא עד דלא ידע".

מילגה - משלוח מנות ומתנות לאביונים.

גלימה - המנהג להתחפש בפורים.

גמילה - סעודת פורים (אברהם אבינו ערך משתה ביום היגמל את יצחק).

חרבונא צדיק ארשע ?!

"ויאמר הרבונה ... גם הנה העץ"

"אמר רבי אלעזר : אף חרבונה רשע באותה עצה

היה". (מגילה טז)

שאל המגיד מדובנא : משמע, שחרבונה מאשים את המן הרשע על שהכין עץ לתלות את מרדכי, ומדוע סובר רבי אלעזר, שחרבונה רשע ובאותה עצה היה? אלא - אמר המגיד - יובן ע"פ משל :

עני עיוור פסע בדרך ואליו התלווה נער קטן שהנהיגו והנחה אותו. לפתע הרגיש העני כי צרור

הכסף - ובו עשרים מטבעות נחושת - אבד.

התחיל העני לבכות ולהתאונן : אוי לי ואבוי לי!

נותרתי ללא פרוטה. ראה הנער את צערו של

העיוור, נכמרו רחמיו עליו ואמר : הנה מצאתי את כספך! הא לך צרורך ובו עשרים מטבעות.

תפס העני את הנער והכהו על לחיו.

מדוע אתה מכה אותי, זעק הנער, לא די שהשבתי לך את האבידה, אתה משיב לי רעה תחת טובה!?

חלילה, השיב העני, אין אני משיב רעה תחת טובה, אלא, ברור לי שאתה גנבת לי את צרור

כספי, שאם לא כן, מהיכן ידעת כמה מטבעות היו בו...?

כך הנמשל: מהיכן ידע חרבונה את מידותיו המדויקות של העץ...?

אין זאת אלא, שרשע היה ובאותה עצה...!

ייהודי של פורים

זהו החג היחיד ביהדות שמדגיש ומעודד שתיית יין, כמאמר חז"ל : "חייב אדם לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". (תלמוד בבלי, מגילה ז')

בחג הפורים תיקנו סעודה ומעשי רעות כהודאה על הנס, שלא כמו בחג הפסח וחג החנוכה שבהם תיקנו אמירת הלל להודות על הניסים. על פי הרב מרדכי יפה סיבת הדבר היא כי בפסח וחנוכה הייתה הצלה רוחנית להבדיל מחג הפורים שבו הייתה הצלה גשמית.

מדרש מפורסם גורס כי "כל המועדות בטלים לעתיד לבוא, חוץ מפורים שאינו בטל, שנאמר : וזכרם לא יסוף מזרעם". מסבירים כי בפורים מתגלה שגם על ידי אכילה ושכרות ניתן להגיע לקדושה.

ישועות בפורים

אברך חרדי מחו"ל היה נשוי עשר שנים ולא זכה לפרי בטן. הוא עשה את כל ההתדללויות שהציע עולם הרפואה, אך הישועה לא הגיעה. ולא זו בלבד, אלא היתה לו בעיה בריאותית לא פשוטה, וגם כאן נלאו הרופאים מלמצוא לה מזור. לאחר שבסיעתא דשמיא נושע משתי הבעיות, הוא כתב מכתב שהתפרסם ברבים, וזכה לכינוי "המכתב מלייקוד".

"אני אברך צעיר שאינו ראוי לומר לאחרים גדולים ממני מה לעשות". כך הוא פותח את מכתבו. "מצד אחד, מי אני ומה אני כי אכתוב דברים, ואפרסם אותם בפרהסיא. מצד שני, איני יכול לשתוק! ליהודים רבים יש צרכים ומצוקות, ואיני יכול למנוע טוב מבעליו! יש בידי 'מכרה זהב', שהנני נרעש מגודל יקרתו, והיאך אהיה 'עניו' בשעה כזאת, ולא אודיע על מציאותו לאחיי שנמצאים במצוקה, והם כה זקוקים לו. כיון שהתקרבו לתענית אסתר וליום הפורים, עיינתי במה שכותבים הספרים הקדושים על מעלת יום הפורים, בו 'כל הפושט יד - נותנים לו', נוכחתי ללמוד ולהבין כי המשפט זה טמון עומק עצום. ביום הפורים כל הפושט יד למלכו של עולם, בתפילות ובתחנונים - נותנים לו!"

"החלטתי באותה שנה לשנות את סדר היום בפורים, מכפי שהייתי נוהג בכל שנה. באותה שנה השקעתי בתפילות! קמתי כשעתיים לפני הנץ החמה, כשהעולם עדיין צלול, בהיר ונקי, ובמשך כשעתיים בכיתי. ביחד עם אשתי, אמרנו תהלים, ובאופן מיוחד בהגיענו למזמור כ"ב - אותו מזמור שאמרה אסתר כשנכנסה במסירות נפש למלך אחשוורוש, תוך שהיא מסכנת את חייה. "למנצח על איילת השחר מזמור לדוד. אלי אלי למה עזבתני רחוק מיישועתי דברי שאגתי..."

התחננתי לבורא עולם: 'ריבונו של עולם, אני מבקש ממך זרע של קיימא! אני מבקש ממך פתרון לבעיה ממנה אני סובל! ריבונו של עולם, אני יודע שאתה רוצה רק את טובתי. אתה רוצה לשמוע מפי שאני 'קשור' אליך, ומכיר בכך שהישועה יכולה לבוא רק מידך המלאה והפתוחה הקדושה והרחבה. אנא ממך, בורא עולם! יום פורים הוא יום המסוגל לתפילה, ואני מבקש ממך, 'להודיע שכל קוויך לא יבושו, ומי שמקווה ומתפלל לה' - זוכה לישועה. לאחר שעתיים של בכיות ותפילות, נגשתי להתפלל כוותיקין.

לאחר התפילה וקריאת המגילה, קיימנו את מצוות היום. ועוד נותר לו זמן, במשך היום, לסגור את דלת הבית ולשוב ולבכות על העניינים האלו, שאנו כה זקוקים להם... הריני מצהיר, ומעיד עלי שמים וארץ, שעד ליל הסדר, תוך שלושים יום בלבד, שתי הישועות הגיעו! זכינו לפרי בטן וגם רפואה למחלתי.

אחי! אני קורא לכם בפרהסיא. תנצלו את יום הפורים כדת וכראוי! שערי שמים פתוחים, השטן הוא זה שמבלבל את דעתנו, ומריץ אותנו מכאן לשם ומשם לכאן, וגורם לנו לבזבז את היום הקדוש הזה על השתוללויות שלא במקומן! בודאי יש לקיים את כל מצוות היום בהידור, אבל אל לנו להתעסק בטפל ולזנוח את העיקר. יש להקדיש זמן, להתפלל ולבקש מה' את כל הבקשות, מתוך הכרה שכל כולנו תלויים בחסדי ה' יתברך, וביום זה מובטח לנו כי 'ישועתם היתה לנוצח ותקוּתם בכל דור ודור'. (דורש טוב)

"תביא את הגרון..."

היו היה איש אחד עני וביש מזל שמעודו לא טעם טעם בשר, לא בשבתות ולא בימים טובים וכל שכן לא בימי החול. אך גם לו איך שאומרים, שפר המזל.

סך הכל כשמצא ברחוב בערב שבת דינר כסף. מה נאמר בין רגע נהיה האיש הכי מאושר עלי אדמות. עד כדי כך שבמקום צורות המלכים שהיו מוטבעים על הדינר, היה רואה דמות בשר צלוי על האש.

בשמחה טוב לבב ניגש לביתו ומסר את הדינר לאשתו, וצעק "אשתי היקרה מצאתי אוצר לכי לקנות לכבוד שבת קודש כמה עשרות קילו בשר!!! וגם יין משובח!!! עם ברבורים ודגים משובחים..."

אשתו שהייתה קצת יותר שפויה ברגעי האושר האלו, וידעה שעם דינר כסף אחד אפשר רק לקנות אולי שלושה תפוחי-אדמה. אבל מה אפשר לעשות הרי זו פעם הראשונה בחייה שהיא רואה שבעלה שמח ומחייך, וכדי שלא תשבית את שמחתו, הלכה לשוק. בעלה המאושר רץ אץ למקווה לטבול לכבוד שבת.

כשהגיעה לשוק הסתפקה בשני תפוחי-אדמה במקום שלושה. ובנוטר הכסף ניגשה בדחילו וברעדה לאטליו הקרוב. הקצב שראה אותה בפעם הראשונה בחנותו, שאל בפליאה מה רצונה! והיא מושיטה את ידה ומראה לו את העודף משני תפוחי האדמה ואומרת: בבקשה בכסף הזה אני רוצה בשר !!!

הקצב ריחם עליה וכדי שלא תצא בלי כלום נתן לה גרון-עוף אחד. והיא כמו כל הנשים הכשרות התחילה לבשל לכבוד שבת הקרבה ובאה. אבל בל נשכח שגם היא כבר זמן רב שלא טעמה טעם בשר. ואיך שאומרים יצר הרע התלבש בה בבחינת "טועמיה חיים זכו", והתחיל להציץ לה: "נו תטעמי את התבשיל", עד שכבר לא יכלה להתאפק התחילה לאכול מהגרון. ואמרה לעצמה, רק חולייה אחת מהגרון-עוף שבביל לטעום וזהו. וכיון שבאה הטעימה באה התאבון, עד שאכלה את כל הגרון-עוף. וכמו כל הסיפורים בדיוק, חזר בעלה מהמקווה. ולא עוד, אלא מטוב ליבו וכדי לשתף אחרים בשמחתו הביא עמו קבצן אחר, כדי להשתתף ב"חגיגה הבשרית" המחכה להם מתבשילי השבת. האשה המסכנה שרק עכשיו התאושה מהמצב העגום שאליו נקלעה, ביקשה מבעלה כדי שיהיה נוח לחתוך את כל הבשר שהכינה לכבוד השבת, ללכת לחצר להשחית את הסכין טוב טוב. וביתניים ניגשה לאורח ואמרה לו בלחישת מסתורית, כדאי שתברך מיד כי בעלי משחזר את הסכין כדי לשחוט אותך.

האורח המסכן ברח כל עוד נפשו בו, וכשבעלה ראה את האורח רץ, שואל את אשתו "למה האורח רץ החוצה?!!?" ענתה האשה: "האורח שהבאת, גנב את כל הבשר והגרון-עוף שקניתי, וברח לו".

הבעל המורעב בשומעו זאת, רדף אחריו עם הסכין בידו וצועק לו: "תביא את הגרון" "תביא את הגרון". האורח המסכן סבור שהוא מתכוון לגרון שלו ממש... זהו משל שמביא הבן איש חי זצ"ל, כדי להמחיש לנו כמה אנחנו מרמים את עצמנו ולא מקיימים את המצוות כמו שצריך. כגון שקמים מאוחר בבוקר לתפילה, וכששואלים אותנו למה קמת מאוחר מתחילים להערים שקרים על גבי שקרים כדי להצדיק את עצמנו כמו האשה שבסיפור.

הלבנות פרשת זכור

דרשו חכמים: 'זכור' - בפה; 'לא תשכח' - בלב. המשנה במסכת מגילה (כט) כותבת שצריך לקרוא פרשת "זכור" סמוך לפורים כדי לסמוך את מחיית עמלק למחיית המן (לשון רש"י) כדכתיב הימים האלה "זכרים ונעשים".

ב. מוציאים ב' ספרים וקורין בראשון שבעה עולים בפרשת השבוע, אומרים חצי קדיש, והמפטיר קורא בספר שני בפרשת כי תצא - "פרשת זכור" ואומר חצי קדיש, ומפטירין הספרדים "ויאמר שמואל", וגומרין התפילה כשאר שבתות.

ג. פרשת זכור חייבים לקרוא מדאורייתא, (שולחן ערוך סעי' ז) ויש אומרים שפרשת פרה גם כן חיובה מהתורה, ולכן יזהר הקורא לקרוא בקול רם כדי שישמעו כל הקהל ויכוונו לצאת ידי חובה וגם השי"ץ יכוין להוציאם ידי חובתם.

ד. טוב לקרוא בספר התורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת. וטוב שכל אחד ואחד ישתדל לשמוע קריאת פרשת זכור בספר תורה ובניגון לפי מנהג עדתו.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

ערכים חינוכיים בפורים

למרות התדמית הקלילה של חג הפורים, אנחנו מוצאים במהותו ערכי חינוך חשובים המציגים אותו כחג בעל עוצמות וסגולות ייחודיות ונשתדל להקנות אותם לילדינו.

מנהיגות - מרדכי ואסתר מגלמים את המנהיג האולטימטיבי. מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש מנהיג זקוף קומה "הדורש טוב לעמו". אסתר המלכה מקבלת את האחריות להצלת העם היהודי "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי".

קריאת המגילה - העיון והלימוד במגילה בא להנחיל את האמונה בבורא העולם. העמידה על שמירת ערכי מצוות היהדות "מרדכי לא יכרע ולא ישתחוה".

מתנות לאביונים - הצורך לסייע לחלשים ולתמוך בעניי עמך ישראל, מצביע על היכולת שלנו כעם להתנהג כחברה עמק ישראל, ומצביע על היכולת של "איש לרעהו יעזורו..."

משלוח מנות איש לרעהו - הפרייה הדדית, הלומד מחברו מחד גיסא ומאידיך גיסא מלמד את חברו.

כל הישועות והברכות לעדך - לידה בת זמנה שתרמה לסעודה הציבית בליוון. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל משפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות ותרווח נחת ושלוה מכל יוצאי חלציה

קריאת המגילה
כ'ששים וצ'עריה
מפי אברך ירא שמיים
בע"ה בבית הכנסת
"אוהל מועד"
רח' הנשיאים 3, יבנה.
יום רביעי בשעה 20:00
יום חמישי בשעה 09:30
כולן מוזמנות

קריאת המגילה
לציבור קוראינו היקר!
"באחד באדר משמיעין על השקלים" השנה כולנו מתארגנים לתת **זכר לחצות הפקל** לחיזוק העלון "אברהם יג" המזכה את הרבים בפעולות הרבות למען הציבור התקשרו ונגיע עד אליכם: **08-9437333, 054-7743834**

קריאת המגילה
לחיים דורון
זכות תרומתו לעלון יתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות באושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבו לטובה והצלחה בלימודים לאייל, יהונתן ונוגה

קריאת המגילה
סוכות ואיחולים
לעידן ורולי גוטמן
להולדת הבת
יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה נחת ושלוה **שלמה וציפי איצקוביץ** לשלומי יהודית גוטמן ירוו נחת מיוצאי חלציהם

קריאת המגילה
רפואה שלימה
בת-אל הודיה
בת אלונה
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושש"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות טובות ונעימות

קריאת המגילה
סוכות ומרים
זכות תרומתם יתברכו בשפע קודש, בריאות, אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

קריאת המגילה
שולם ומרים בראל
שיתברכו בשפע קודש, בריאות, ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב רפואה למים בת גוהר והצלחה בלימודים **לשירה בת מרים**

קריאת המגילה
לע"נ הצנועה והענוה
ג'מילה ברנז
בת ברקנה ז"ל
יא' אדר פקידת שתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

קריאת המגילה
לע"נ הצנועה והענוה
משה-ברנז
נחום
בן חנה ז"ל
שימלץ טוב בעד משפחתו **זיווג הגון לפנחס**

קריאת המגילה
אברהם ורחל
זכות תרומתם יתברכו בשפע קודש, בריאות, אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וברכה והצלחה **לנורית ורוני סרוך** זיווג הגון עוד השנה **לכל ילדיהם**

קריאת המגילה
פסוקי אהבת
לזכור הרבים קריאת המגילה **אחרונה**, לפני שקיעת החמה, תתקיים בפורים ביום חמישי **בשעה 17:00** בבתי"נ "עזרה הסופר" רח' גיבורי החיל, יבנה. פרטים: **שלום אלקיים 050-6285220**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

עילוי דיוון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי ויצחק ז"ל פורטונה אוזן בת חנונה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמיני בת עזיזה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אוזן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל ראל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בועז בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קובן בן פריחה ז"ל יחיאל אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזלינה ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
שלמה לארי בן מרים הי"ד משה נאמן בן מרים הי"ד אברהם נאמן בן מרים הי"ד ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ד שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ד מאיר חסן בן מסעודה הי"ד רבקה מורינו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת